Sosyalist
DEVRİM

SOSYALİST DEVRİM PARTİSİ YAYIN ORGANI

SAYI : 3 1-15 HAZİRAN 1993 3.000 TL.

İŞÇİ,
SENDİKANI
PARTİNİ
DEVLETİNİ
SEN
YÖNET

BATAN GEMİYİ ÖNCE FARELER TERKEDER
KURNAZ İNSAN, GEMİYİ YÜZDÜRMEK ZAHMETLİYSE, BATMADAN DA TERKEDER

ONLAR SATILADURSUNLAR BİZİM İNSANLIK MÜCADELEMİZ SÜRECEKTİR

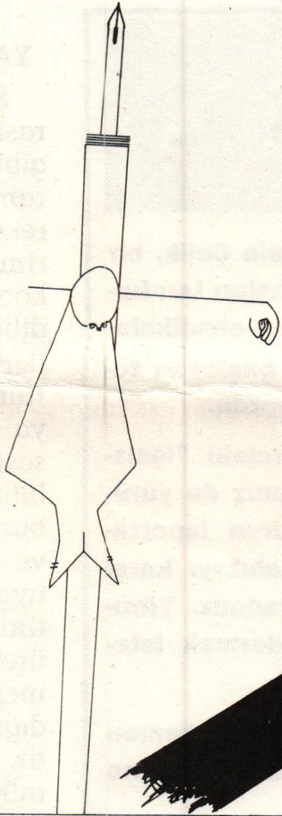
Her siyasal bunalımdan sonra gömlek değiştiren kimi yaratıklara raslarız. Biri 12 mart, diğer 12 eylül'de olmak üzere bunu, yakın tarihimizde iki kez yaşadık.

12 Martta adı sosyaliste çıkmışlardan bazıları müteahhitliğe, ithalat ihracata, şirketleşmelere karıştılar. Kimileri CHP'ye kimileri de yılgınlık çemberi içine girdi.

12 Eylülden sonra transferler daha büyük boyutta yaşandı. Bürokratların sahte sosyalizminin çökmesi transferleri genişletip hızlandırdı. Yine şirketleşmeler, holdingler, ithalat ihracat. Bir çoğu da yıllarca beyinlerini ve duygularını sömüren Rusya imparatorluğundan artakalan cumhuriyetlere, birer iş adamı olarak leş kargası gibi üşüştüler.

Sadece gençlik heyecanlarıyla sosyalist hareket içinde olanlara ise, sosyalizmin insana ve topluma neler kazandırabileceği özümsetilemediğinden kaybolup gittiler.

Bir bölüm iflah olmaz hasta tipler de burjuva yaşantısına erişememenin aşağılık duyguları içinde, sosyalist harekette bulunmuşlardı. En doğal insan gereksinimlerini bile burjuva özentisi sayıp karşı çıkmayı devrimci görev bildiler.

Bu tiplerden bazıları, altın kol düğmeleri ve gravat iğnelerinde ANAP, DYP, SHP yazan siyasi kodamanların uzattıkları kaşar peynirine bir fındık faresi çevikliğiyle saldırdılar. Özal'ın sarkıttığı iplere sarılıp siyasette Tarzanlaştılar. MİT ajanının fikir babalığı yaptığı Menderes'in partisine sincap gibi sıçradılar.

Son yıllarda bu farecikler, gazete ve dergi sayfalarında, televizyon ekranlarında sık sık boy gösterir oldular. Pek çok insanın beceremeyeceği pişkinlikler içinde, eskiden sosyalist olduklarını, şimdi ise doğruları gördüklerini söylüyorlar. Kim istese bilgilerimizi ona sunarız diyorlar.

Aslında bunlar, bilgileriyle de becerileriyle de kendilerine hizmet verdikleri bu adam simsarları için bulunmaz hint kumaşı değiller Ellerindeki parasal olanaklarla bunlardan da bilgili ve yetenekli yüzlercesini bulurlar.

İşin özü başka, bu takla güvercinleri kendilerini pazara çıkarınca, siyaset kodamanlarının beyninde şimşek çaktı. nasıl kullanırız diye kelle çalıştırdılar. İlk uygulama, Özal'ın ANAP'ında "dört eyilim" ifadesiyle başladı. Şimdi her birine bir vitrin bulup halka teşhir ediyorlar.

Devamı 3. Sayfada

PKK MİLİTANLARI İÇİN YASA GECİKTİRİLMEDEN ÇIKARILMALIDIR.

Eyleme karışmamış PKK militanlarının cezalandırılamayacağına ve diğerlerinin cezalarının indirileceğine ilişkin kanun hükmündeki kararname olumlu bir gelişmedir.

Devletin araladığı bu kapıdan yararlanıp yararlanmamak PKK'nın bundan sonraki mücadele stratejisine ve bu stratejiyi militanlarına benimsetmesine bağlıdır.

Bakanlar Kurulu kararnamesinin ne denli yararlı olacağı, nasıl uygulanacağına bağlıdır. Güvenlik güçlerinin kendisine başvuran militanlara karşı sergileyeceği davranış, o militanın hangi eylemle yargılanacağını tayin eden önemli bir faktör olacaktır. Bu olayda CMUK uygulanamayacağına göre, PKK militanlarıyla hasım durumunda olmayan güvenlik güçlerinden oluşacak ve içinde, baroların, İnsan Hakları Derneği'nin gözlemcilerinin de bulunacağı bir heyetin oluşturulması şarttır.

Bu militanların eylemleri politik söylemlerde de, çeşitli yargı kararlarıyla da, devletin bütünlüğünü silah zoruyla bölmek olarak tanımlanmıştır. Böyle olunca, aynı fiili yazılı veya sözlü olarak işlediği iddiasıyla cezalandırılanların da kapsam içinde tutulması gerekmektedir. Hukuktaki eşitlik ilkesi bunu zorunlu kılar.

PKK militanları bu düzenlemeden yararlanmayı kabul etse ve herşey devletin tasarladığı biçimde yürüse de Kürt sorunu çözümlenmiş olmayacaktır. Asıl çözüm, militanları mücadeleye iten sosyal, siyasal, ekonomik ve kültürel eşitsizliklere son verebilmektedir.■

OKU OĞLUM OKU BABAN GİBİ

Son yıllarda üniversite açma işine büyük bir hız verildi. Bu gün ülkemizde tam 54 üniversite var. Üniversite öğretim üyeleri malzeme, Laboratuvar, derslik, öğretim görevlileri ve bütçe yetersizliği yüzünden normal eğitim yapılamadığını ileri sürüyorlar. Öğrenciler ise, iyi yetiştirilemediklerinden yakınıyorlar. yine de ardı ardına üniversiteler kuruluyor. Açık üniversite, gece üniversiteleri, ekstern öğrencilik gibi yollar deneniyor.

Bir süre önce denemeye başladıkları meslek kursları, gece Liselerinden sonra, şimdi de açık liseler.

Böylece bir çok gencin oturacak bir ders sırasına kavuştuğundan kuşku yok. Ama bu gençlerin yıllarca oturdukları sıraları, ellerine tutuşturulmuş bir diplomayla, terkederken öğrenim düzeylerinin ne olduğu da ortada

Avrupa topluluğuna katılmak, bazı standartları tutturma şartına bağlanıyor. Avrupalılar, sosyal, siyasal, ekonomik ve demokratik alanlarda belli bir düzeye gelmedikçe topluluğa alınamıyacağımızı sık sık vurgularlar. Toplumumuzun eğitim düzeyini yükseltmek de koşullardan biri.

İşte telaş burada. Eğitim alanında avrupa düzeyini tutturmak istiyoruz. Köylü kurnazlığı içinde, diplomalı insan sayısını artırarak bu düzeyi yakaladığımızı kanıtlayacağız.

Kaç okur yazarımız var? Kaçı liseli, kaçı üniversiteli. Bu rakamı arttırınca sorunu çözgeceğiz. devlet Avrupalıyı aldatacağım derken, yıllarını okul sıralarında boşuna harcayan gençlerimiz birer araç gibi kullanılıyor. Ayrıca, açıkta kalan öğrenci sayısını azaltarak devlet, başağrısından da kurtuluyor. Sonuç olarak, devletin sahip olduğu eğitim alanı böyle bir düzeye düşüyor.

İşçi ve emekçi çocukları için böyle bir eğitim sistemi içinde okumaktan başka seçenek yok. Zengin çocukları için ise çare belli: ya dış ülkelerden biri, ya da Türkiye'de yüksek düzeyde eğitim yapan bir öğretim kurumu. Yoksa bile kurması kolay, özel ilk okul, özel lise, hatta özel üniversite.

Bazı orta gelirli aileler, çocuklarını birbirleriyle yarıştırarak, binbir güçlükle Anadolu liseleri ve özel kolejleri zorluyorlar. Ondan sonra bu çocuklardan bir çoğu yine, artık mektep haline getirilmiş bu üniver-

Devamı 2. Sayfada

EMEKÇİLERİN KURTULUŞU DOĞRUDAN DOĞRUYA EMEKÇİLERİN ESERİ OLACAKTIR*

İşçi sınıfımızın ve onunla omuz omuza mücadele edecek emekçi yığınlarının, devrimi kendi elleriyle gerçekleştirecekleri doğrusu, SDP'nin doğuşunda ana düşünce olmuştur. Devrim bir dip dalgası halinde gerçekleşecektir. Devrim bir anlamda bir doğa olgusudur. İşçi sınıfı bu olgunun bir ögesidir. Devrimci güç işçi sınıfının kendisidir. Devrimin yöneticisi de gene kendisi olacaktır, SDP, buna olanak veren örgüt biçimi ile gerçekten devrimci olan biricik partidir.

SOSYALİST HAREKETİN EN AMANSIZ İÇ DÜŞMANI: BÜROKRASİ.

Sosyalist devrim hareketi, işçilerin başını çektiği emekçi yığınların hareketidir. Devrimle işçiler köylüler, etle tırnak gibidir; ayrılmaz arasına girilmez. İşçi sınıfı büyümeye başlayınca, burjuva sınıfından, orta tabakalardan kopan aydınlar, işçilerden yana, emekçilerden yana geçtiler. Toplum temelli bir değişikliğin eşiğine geldiğinde hep böyle olur : Egemen sınıftan kopmalar başlar; aydınlardan bir kesimi egemenliğe aday olan sınıfın yanına geçer. Aslında iyi bir şey bu : Bilimin, tekniğin işçilerin emrine girmesi anlamına gelir. Oysa böyle olmuyor. Burjuva kökenli aydınlar, bilgilerini basamak yaparak devrim hareketinin başına geçiyorlar, işçi sınıfının "öncü" sü olduklarını ileri sürüyorlar. Ve işçi hareketine dayattıkları, merkezci, dikeyine hiyerarşili, tepeden inme disiplinli, burjuva modelinde bir örgütlenme biçimi ile, işçileri, köylüleri, emekçileri, buyrukları altına alıyorlar. İşçi sınıfı böylece devrimin öznesi, sahibi olmaktan çıkıyor, bürokratların egemenliğinde bir araç haline geliyor. Devrim hareketi yozlaşıyor, sosyalizm yoldan çıkıyor. Bunu önlemenin tek yolu, devrim hareketini, doğrudan doğruya işçilerin, köylülerin yönetmesi, koskoca çoğunluğu oluşturan emekçilerin gerçekten egemen olmalarının sağlanmasıdır. Bürokrasi ile mücadele, Parti iktidara gelmeden ve parti içinde başlatılmalıdır. İlk yapılacak iş, bürokrasinin, sosyalist harekete dayattığı burjuva modelindeki örgütü bir yana itip, emekçilere sosyalist toplumu kendi elleriyle yaratma olanağını veren, yeni tip bir örgütlenme biçimine geçilmesidir. Sosyalist Devrim Partisi, bu yolda atılmış ilk adımdır.

İŞÇİ SINIFININ ÖZ-DEVİNİMİ VE ÖZ ÖNCÜLERİ.

SDP, devrimin işçi sınıfının ve emekçi yığınlarının öz-devinimi ile gerçekleşeceğini bilmektedir. İşçi sınıfının içinde de olumlu ve olumsuz iki güç mücadele etmektedir. Olumlu gücü, kurtuluş yolunu gören, burjuvaziye karşı verilen mücadeleyi bilinçle kavrayan işçiler oluşturur. Sömürü düzenini değiştirmek gereğini duymayan, gidişata boyun eğen işçiler de devrime ayak bağı olan olumsuz gücü oluştururlar. Ama yaşamın akışı odur ki, olumlu güçler, sonunda mutlaka olumsuz güçleri yener. İşçi sınıfının öz-devinimini bu çelişik güçlerin mücadelesi sağlar. Olumlu gücün en uyanık en bilinçli kişileri, işçi sınıfının öz öncüleridir.

SDP, işçi sınıfının, emekçi yığınlarının, öz-devinimini esas alan, emekçi sınıfının öz öncülerine, siyasal alanda öncülük etme olanağı veren bir örgüttür.

YATAY ÖRGÜTLENME VE ÖZ-YÖNETİM.

SDP, katı merkezciliği, dikeyine hiyerarşiyi, tepeden inme disiplini reddeder. İşçi sınıfına dışarıdan bilinç götüreceği iddiasını reddeder. SDP, burjuva kökenli aydınların işçi sınıfına, emekçilere öncülük etmelerini isteyen görüşü de reddeder. İşçi sınıfının vasiye ihtiyacı yoktur. Türkiye İşçi sınıfı ergindir.

SDP, öz-yönetimi sosyalizmin vazgeçilmez bir ögesi sayar. Öz-yönetim, sadece işyerlerinin yönetimine işçilerin de katılması demek değildir. Öz-yönetim toplumsal yaşamın tüm alanlarını kapsayan ve emekçilerin her işte söz ve karar sahibi olmaları anlamına gelen bir kavramdır. SDP emekçi halk yığınlarını, tüm hakların tek kaynağı, tek yönetici, tek denetleyicisi, kısacası emekçileri egemenliğin tek sahibi ve uygulayıcısı olarak görür.

YAYGINLAŞAN DEMOKRASİ

SDP sosyalizm ile demokrasinin, madalyonun iki yüzü gibi birbirinden ayrılmaz kavramlar olduğu gerçeğinden hareket eder. Gerçek anlamda devrim, "koskoca çoğunluğun, koskoca çoğunluk yararına kendiliğinden hareketlidir." Yeni ve ileri bir toplum düzeninin kurulması ancak böylesine bir sosyal hareketle sağlanır. Yığınlar sosyalizme örgütlü biçimde bilinçle sahip çıkmalıdırlar ki, burjuva egemenliği son bulsun ve sosyalizm yozlaştırılmadan uygulansın. Bir "öncü"(!) partinin devleti ele geçirmesi ve üretim araçlarını devletleştirmesiyle, sosyalizmin kurulmadığını tarih gözler önüne sermiştir. Toplumun içten dönüşümünü gerçekleştiren bir sosyal güce gerek vardır. Bu güç, işçi sınıfı ve emekçi yığınlardır.

SDP, halkın, halk tarafından, halk için yönetimi demek olan demokrasi, emekçilerin günlük yaşamlarında uygulanan bir sistem haline getirilmedikçe, sosyalizme geçilemeyeceği görüşünü savunur. Şimdiden fabrikalarda, köylerde, yerleşim merkezlerinde, mahallelerde, emekçiler söz ve karar sahibi olmalıdır. Emekçiler insan haklarına sahip çıkmalı, bunların genişletilmesi için mücadele etmelidir. Sosyalizm insanların yüzyıllardır savaşarak elde ettikleri kazanımları, bir kenara bırakmak değil, bu kazanımlara dayanarak onları aşmak, yeni kazanımlar elde etmektir. Burjuva demokrasisi, emekçiler tarafından fethedilerek aşılacak, sosyalist demokrasiye ulaşılacaktır. ■

* *"SDP programından 1975"*

BU DÜZEN KARDEŞİ KARDEŞE KIRDIRIYOR

Çankaya Belediyesi zabıta memurlarından Muhsin Çelik, bir işportacı tarafından bıçaklanarak öldürüldü. Arkadaşları tarafından düzenlenen cenaze törenine kimi işçi ve memur sendikalarıyla belediye çalışanları da katıldılar. Yürüyüşle başlayan tören, sorunları kavramış insan topluluğundan oluşuyordu.

Kimi sorunlarımızı yansıtan pankartlardan birindeki "İşsizliğin Sorumlusu Zabıta Değildir" yazısını okumasanız da yürüyüşe katılanların yüzlerinden, arkadaşlarını öldüren işportacıdan çok, ekmek kavgası veren işportacılarla zabıtayı karşı karşıya bırakanlara tepki duyduklarını seziveriyorsunuz. Yürüyüş boyunca sürdürülen protesto alkışlarını göndermek istedikleri adres de aynı.

İşte düzen bu, bir Zabıta memuru, bir işportacı hemen hemen aynı yaşam koşulları içinde. Ama düzen, ikisini birbirine düşman olmakla görevli kılar.

Zabıta memurlarının çoğu gecekondu insanlarıdır. Ama, başını sokacak bir gecekondu yapan insanların evlerini başlarına yıkmakla görevlendirilirler.

Muhsin Çelik'i öldüren işportacı yasaların belirttiği cezayı çekecektir. Çekmelidir de. Ne ki bir tersliktir gidiyor. Hepimizi birden sömürenlere karşı elele verip mücadele etmemiz gerekirken onlar bizi birbirimize düşürüyor, bizi bize kırdırıyorlar. Hala bir çoğumuz anlamıyoruz BİR BİZ VARIZ. BİR ONLAR... ONLARCA'YA KARŞI MİLYONLARCA.

OKU OĞLUM OKU BABAN GİBİ

Baştarafı 1. Sayfada

sitelerden birine kapağı atıyorlar. Devlet liselerinde okuyan, küçük gruplara ders verip pahali ücret alan dersanelere gidemeyen yoksul çocukları bunu da bulamıyor.

Geçenlerde, zengin çocukları için yeni bir üniversite daha açıldı: Koç üniversitesi. Her öğrenci için yıllık 50 milyon liraymış. Yemesi, giymesi, gezmesi, defteri-kitabı bunun dışında. Bir 20 de bunlara koy, yılda en az 70 milyon lira.

OKU OĞLUM OKU, BABAN GİBİ. YOKSA BÜYÜYÜNCE İŞÇİNİN EMEKÇİNİN CANINA NASIL OKUYACAKSIN.

Sahibi: Sosyalist Devrim Partisi Adına Genel Başkan Cenan Bıçakçı
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: İsmail H. İlhan
Dizgi: Değişim Ajans Matbaacılık Tel: 431 07 86 Fax: 433 71 42
Yönetim Adresi: G.M.K. Bulvarı No: 20/5 Kızılay/ANKARA
Tel: 230 83 03 Fax: 230 83 57

ABONE KOŞULLARI
Yıllık: 72.000 TL.
Altı Aylık: 36.000TL.
Üç Aylık: 18.000 TL.
Abone Bedelleri:
120 677-Ankara No'lu Posta Çeki

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

SENDİKALARIN BÜROKRATİK YAPILANMALARI KIRILMALIDIR.

İşçi sendikaları örgütlenme ve eylem düzeyinde hızlı bir gerileme yaşamaktadır. Sendikaların hantal yapıları, yoğun biçimde sürdürülen sendikasızlaştırma çabalarıyla başa çıkamıyor. Üç Konfederasyona bölünmüş olan sendikalı işçi sayısı sadece 1.5 milyon civarındadır. Yeni bir örgütlenme ve mücadele anlayışını benimsemedikçe bu sayıyı elde tutmak da mümkün olmayacaktır.

HERŞEYDEN ÖNCE MERKEZİYETÇİ YAPI YIKILMALIDIR

Sendikayı yönetmeyi Şube ve Genel Merkez Yönetim kurullarının tekelinden çıkarıp tabana yaymalıdır.

Öncelikle işyeri sendika temsilcileri mutlaka işçiler tarafından seçilmelidir.

* * *

Her işyerinde İşçi Konseyleri oluşturmalı ve bu konseylere bazı yetki ve sorumluluklar verilmelidir. İşyeri İşçi Konseyleri kendi işyerlerindeki sorunlarını tartışmalı çözümler üreterek bu çözümleri aynı işyerindeki diğer Konsey üyeleriyle de görüştükten sonra şube yönetim kurullarına öneriler götürmelidirler.

* * *

İşyeri İşçi Konseylerinin birlikteliğinden şube İşçi Konseyleri oluşmalıdır. Bu Konsey sendika şubesinin kapsadığı işyerlerindeki tüm sorunları görüşüp tartışarak şube yönetim kuruluna çözüm önerileri götürmelidir. Çözüm sağlanamazsa Genel Yönetim Kuruluna başvurulabilmelidir.

Önerileri Genel Merkez tarafından red edilirse bir yazılı gerekçeye dayandırılmalıdır. Şube Konseyi red gerekçesini benimsemiyorsa yapılacak İlk Genel Kurulda, red edilen öneri zorunlu olarak gündem maddesi haline getirilmelidir.

* * *

Ülke düzeyindeki şube işçi konseyleri delegelerinden oluşacak Genel İşçi Konseyi seçilmelidir. Bu konsey belirli zamanlarda toplanarak sendikanın örgütlenme, eğitim, eylem politikaları üstüne öneriler getirmeli, öneriler red edildiğinde yazılı gerekçeyi görüşüp karara bağlayarak sonucu Genel Merkeze bildirmelidir. Eğer öneride direniliyorsa ve Genel Merkez kabul etmemede ısrarlıysa bu durum erken Genel Kurul toplantısı için yeter bir neden olmalıdır.

Genel İşçi Konseyinin yetki ve sorumluluğu, sendikanın uğraşı içindeki her alanı kapsamalıdır. Örneğin bir genel seçimde sendikanın hangi siyasi partiyi desteklemesi gerektiği de bu konsey tarafından görüşülüp öneri üretebilmelidir.

* * *

İşyeri İşçi Konseyleri İşyeri Sendika Temsilcilerinin, Şube İşçi Konseyi Genel Yönetim veya Genel Yürütme Kurulu üyelerinin daha görev süreleri bitmeden ve normal kongre tarihinden önce de görevden alınarak yeni seçim yapılmasını isteme hakkı bulunmalıdır.

* * *

Böylece sendika üyesi olan her işçinin sendika içinde bir görevi olacaktır. Sendikalı herhangi bir işçiye görevi sorulduğunda en azından falan işyerinin falan numaralı Konsey üyesi ya da sekreteri olduğunu söyleyecektir.

Alınan kararların uygulanmasından her düzeydeki konsey üyeleri sorumlu tutulmalıdır. Örneğin bir eylemin düzenlenmesi, örgütlenmenin sağlanması ve benzeri işler konsey üyelerince yükümlenilmelidir.

* * *

Kongreler en geniş tabana dayanarak yapılmalı, delege esasıyla temsil, olanaklar oranınca kaldırılmalıdır.

* * *

Toplu sözleşme taslakları mutlaka ilgili işçiler tarafından hazırlanmalı, işverenle sözleşme görüşmeleri de en geniş görüşmeci işçilerle yapılmalı hatta olanaklar elveriyorsa görüşmelere o işyerindeki üyelerin tamamı söz ve oy haklarıyla donanmış olarak katılmalı.

Her durumda, hiçbir Toplu Sözleşme o işyerindeki bütün sendika üyesi işçilerin olur oyu alınmadan imzalanmamalıdır.

* * *

Grev ilanları işçilerin gizli oylarına sunulduktan sonra yapılmalıdır. Grev yönetimleri Şube Yönetim Kurulu ile işyeri işçi konseylerinin birlikte yürütecekleri seçimler sonunda işçiler tarafından seçilen komitelerce yürütülmelidir. Grevle ilgili bütün işler, konularına göre ayrı ayrı seçilmiş bu komitelerce yükümlenmeli. Grevler bir tatil gibi algılanmamalı, grev dışında işveren için çalışan işçinin grevde kendisi için çalışır durumda olması sağlanmalıdır. Grevler süresince eğitim programları aksatılmadan yürütülmelidir. Kurulacak Komitelerle grevci işçilerin aileleri ziyaret edilmeli, grevin nedeni ve amacı öncelikle ailelere anlatılmalıdır.

* * *

Ücretle çalışan hiçbir sendika yöneticisinin ücreti, o iş kolunda çalışan işçinin ücretinden daha fazla olmamalıdır.

Konseyler, aralarından temsilciler seçerek kendi düzeylerindeki Sendika Yönetim Kurulu hesaplarını belli süreler içinde denetleme hakkına sahip olmalıdırlar.

* * *

Böyle bir örgüt modelini bürokratlaşmış sendikacıların kabul etmesi kolay değildir. İşçilerin henüz bilinçlenmediği için bu işleri yürütemiyeceğinden söz edeceklerdir. Sendikanın merkezi yapısı tahrip edildiğinde işverene karşı zayıf düşüleceğini ileri süreceklerdir. Bunların hepsi geçersiz itirazlardır. Bir sendikanın güçlü olması, tabanın söz ve karar sahibi olmasına bağlıdır. Kararlara katılan, kendi sendikasında kendi varlığını hisseden işçi, sendikasına herkesten çok sahip olur. Hareket içinde deney kazanır kendine güveni artar. Gerçek sendikacılıkla sarı sendikacılık ayrımını bu noktada aramalıdır. Alışılmış sarı sendikacı tipi, işçileri patrona satan sendikacıdır. Oysa işçileri kendi sendikasının yönetiminden uzak tutan, işçinin kendine güvenini engelleyen sendikacı işçileri patrona parayla satmasa bile, patron düzenine satıyor demektir. Çünkü sendikanın yönetimi düzeyinde bile kendine güveni olmayan işçi devlet yönetimine hiçbir zaman güvenle istekli olmayacaktır.

Sendikalardaki bürokrasi mutlaka kırılmalıdır.

Sendikacılık meslek olmaktan çıkarılmalıdır.

İşçilerin yönetime gelmesi bunları sağlayacak sendikaları hantallıktan kurtaracaktır.

Böyle bir anlayışa karşı çıkan Sendikacıların işkollarındaki işyerlerinde işçiler kendi başlarına komiteler kurabilir, bu komiteleri konseylere dönüştürebilirler.

YÖNETİME DOĞRU ADIM ADIM.

CİNAYETLERİN FAİLİ, MEÇHUL KALSIN AMAN AÇIKLAMAYIN

İçişleri Bakanı, "altısı dışında, faili meçhul cinayetlerin hepsi aydınlandı" diye açıklama yapıyor. Herhalde altı kişi derken katledilen ünlüleri söylemek istiyor. Çünkü bildiğimize göre beşyüzün üstünde faili meçhul cinayet var.

Ama adam yalan söyleyecek değil ya. DYP Genel Başkanlığına, dolayısıyla Başbakanlığa adaylığı tartışılırken, basınımız İsmet Sezgin'i, ciddi ve tecrübeli bir politikacı diye tanıtmadı mı?

E... Böyle bir adam durup dururken niye yalan söylesin. Herhalde bir bildiği vardır.

Belki de, beşyüzün sadece altısı ünlü, diğerleri adamdan sayılmız, meşhur olmayanın meçhulu olur mu diye düşünüyordur.

.Ya da gerçekten hepsi aydınlanmıştır. Kimi, kaç yaka numaralı katilin öldürdüğünü teker teker biliyordur da bakanlık sırrı diye dışa vurmuyordur. ■

ONLAR SATILADURSUNLAR

Baştarafı 1. Sayfada

Bir defasında da, açık oturum adı altında, başlarında cumhurbaşkanı Özal olmak üzere, birkaçını birden Ahmet Özal'ın televizyonuna çıkardılar ya.

Yapmak istedikleri, bu gün hala sosyalist mücadele veren veya sosyalizme sempati duyan temiz yürekli, dürüst insanların kendine ve birbirine karşı güvenlerini sarsmak, morallerini yıpratmaktır. Diğer yandan, henüz belli bir bilince varmayan halk kesimine sosyalizmin çöktüğü ve kadroların sağa sığındığı mesajını vermek istiyorlar.

Bu döneklerin hepsi okuryazar takımından. Aralarında bir tane bile işçi, emekçi yok. zaten onlara böyle bir fırsat da verilmez. Satılmış bir işçi, olsa olsa, bir fabrikanın bilmem hangi bölümünde işveren köpekliği yapar. Ağzı laf etse de, bir işçinin isminin başında Doktor, Doçent, Profesör, yazar, araştırmacı gibi halkı aldatacak sıfatlar yok.

Kendilerine çok bilmiş süsü veren bu zavallılar, sosyalist hareket içindeyken sosyalizmin ilk hedefinin insanı alınırsatılır bir mal olmaktan kurtarmak olduğunu özümseyebilseydiler "Ben bilgimi isteyen herkesin hizmetine sunarım" derken yüzlerini silecek mendil taşırlardı. Bunlar sosyalizmi, kâbe saydıkları Sovyetler Birliği'nde, Çin'de olan bitenlerin düzeyinde sandılar. Sosyalizmi sadece ekonomik büyümeyi sağlayan bir rejim gibi gördüler. Yılda bilmem kaç milyon ton çelik, kaç milyon tank ürettin mi tamam. Hele bir de aya çıktın mı, yasasın sosyalizm. Peki insan nerde, tutunki sosyalizmi kurdunuz. Ekonomik büyümeyi önemli ölçüde sağladınız. Dış borçları sıfıra indirdiniz. Bölüşümü en eşit biçimde sağladınız. İşsizlik, pahalılık, evsizlik yok. Yiyeceğini yiyor, giyeceğini giyiyorsun bitti mi sosyalizmin işi.

İnsanlar tüm yabancılaşmalardan kurtulabiliyor mu? Tüm yeteneklerini özgürce geliştirip yaratıcı gücünü kullanabiliyor mu kendine güvenini insana ve topluma güvenini kazanabiliyor mu? İnsanın kendini sevmesi, Toplumu, doğayı, dünyayı sevmesi, sağlanabiliyor mu? İhtiyacı olduğu için sevmeyi, kendini onda bulduğu için sevmeye dönüştürebiliyor mu? Kardeşçe dayanışmayı, paylaşmayı, tasada, kederde ve kıvançta ortak olmayı gerçekletirebiliyor mu? İşte uğruna can verilecek sosyalizm budur. Sosyalizm insanın arınmış bir ruhla umudu, neşeyi, coşku ve heyecanı, soluduğu sürece, yaşamasıdır.

Onlar bilgilerini, kişilik ve onurlarını isteyen herkese sunadursunlar.Biz işçimiz emekçimizle , doktorumuz Doçentimiz, Profesörümüzle, yazarımız aydınımızla gerçek insan , gelişmiş insan olabilmenin mücadelesine devam edeceğiz. ■

KÜRT HAREKETİNDE TUTARSIZLIKLAR

MÜCADELE İÇİN DOĞRU İTTİFAKLAR SEÇİLMELİDİR

Öcalan, ilk ateşkesi ilan ederken gerekçe olarak, bunun halkın istemi doğrultusunda bir hareket olduğunu, kimi Avrupa ülkelerinin de bu hareketi benimsediklerini ileri sürmüştür. Sonradan, halkın, ateşkesi gerçekten benimsediği görüldü.

Devletin ateşkes ortamını gerektiği biçimde değerlendirmediği açıktır. Köy basmalar, göçe zorlayıcı davranışlar, köy yakmalar ve ağır bireysel baskılar kesintisiz olarak sürdürülmüştür. Bazı gazeteler, demokratik kuruluşlar bu olayları yansıtmışlar, karşı çıkmışlardır. Öcalan, bu olayların devamını engel olarak görmeden, ateşkesi yeniden süresiz olarak uzatmıştır.

Ateşkesin dayandırıldığı gerekçeler değişmeden ve bu süre içinde PKK hiçbir rahatsızlık belirtmeden silahsız 35 insan öldürülmüştür.

PKK, rahatsızlıklarını belirterek ateşkesi kaldıracağını ilan edip kimi silahlı güçleri hedef alsaydı, bir gerilla örgütünün eylemlerine daha uygun düşecek davranışta bulunmuş olurdu.

Oysa, olaydan sonra açıklamada bulunan Öcalan, bunun bir misilleme hareketi olduğunu, barış sürecinin devam ettiğini belirtmiştir. Bu açıklama olayın Öcalan'ın insiyatifi dışında gerçekleştirildiği ve ama onu kabul etme zorunda kaldığı izlenimini de vermektedir.

PKK herşeyden önce kendisinin bir terör örgütü mü, gerilla örgütü mü olduğuna karar vermeli ve ona göre davranmalıdır.

Gelinen bu noktadan sonra, olanlardan sorumlu tutulamayacak silahsız 35 insanın öldürülmesi ancak bir terör örgütünün eylemi olabilir.

VE DİĞER TUTARSIZLIKLAR

Kürt hareketi, Özal'ın, altı doldurulamamış kimi çıkışlarının etkisinde kalarak girdiği tutarsız davranışları sürdürmektedir. Amerikan'ın adamı durumundaki Talabani'nin devreye sokulması bu tutarsızlık zinciri içerisindedir.

PKK'nın, bilinen taleplerine uygun düşebilecek anlaşmalar yaparak, daha önce hasım olduğu kimi Kürt Örgütleri ile cephe oluşturması normal karşılanabilir. Ama, Hizbullah'la yaptığı bildirilen beş maddelik protokolü aynı biçimde karşılamak mümkün değildir. Bu protokolda özellikle "Müslüman Kürt Halkı..." gibi tanımlamalar, "T. C. ve Irak Baas Rejimi hertürlü insanlık dışı uygulamalarla, özgürlükten yana olan ulusal kurtuluşu ve İslami Hareketleri tasfiye etme amacıyla hareket etmektedirler..." gibi yaklaşımlar, "...yurtseverlik, insani ve dini vazifemiz..." gibi ifadeler dikkat çekicidir.

Yaşanan olaylar içinde, T.C.'nin İslami hareketleri tasfiye ettiğinden söz edilebilir mi? Kürtlerin bir din sorunumu var. Bu protokolda herhalde her alevi gibi kürt alevilerinin de yaşadığı dini sorunlardan söz edilmek istenmemektedir. Çünkü Hizbullah'ın "dini hareket" derken neyi amaçladığı açıktır. Birçok faili meçhul cinayetlerin sorumlusu, amacı belli ve yıllardır düşman diye tanıdığı Hizbullah örgütüyle yapılan bu anlaşmada PKK'yı ve tabii Hizbullah'ı samimi görmek olanaksızdır. Bu bir taktik olsa bile PKK, "herşey mubahtır" gibi yanlış bir anlayışla kürt halkının gerçek taleplerini çarpıtan ve mücadeleyi daha da zorlaştıran bir yol seçmiştir.

Diğer yandan, HEP Yöneticilerinin Amerika'da çözüm araması da böyle bir tutarsız girişimdir.

HEP Genel Başkanı'nın, Emperyalist ülkelerle işbirliği içindeki Talabani ve Barzani'yi Kuzey Irak'ta ziyaretiyle başlayan yanlışlık onları Amerika'ya kadar götürmüştür.

Problemleri uluslararası düzeye taşımak HEP için tartışılmaz bir haktır. Ne ki, ulusal kurtuluşlara da, sınıfsal kurtuluşlara da en acımasız biçimde karşı koyan, halkları ve hakları hiçe sayan, dünyanın en büyük emperyalist ülkesine başvurmanın kabul edilir yanı yoktur.

İnsan Haklarına belli bir düzeyde bakan her ülkeye başvurulabilir. İnsan haklarını, demokrasiyi ve özgürlükleri savunan uluslararası her örgüte — Amerika içinde de olsa — gidilir. Ama, Amerikan yetkililerinden Türkiye'ye yapılan askeri yardımların kesilmesini istemek affedilir bir toyluk değildir.

"Böyle bir şeyi ne kabul ederiz, ne de düşünürüz. Türkiye bizim için hayati önem taşıyan bir müttefik'tir." Diye cevap vereceklerini kestirememek, dünya'daki dengeleri kavrayamamak ve Amerika'yı bu dengedeki yerine oturtamamaktır. Geri bırakılmış ülkelerde süregelen eşitsizliklerin içerdeki nedenlerini ve hangi uluslararası ilişkilerden kaynaklandığını kavramadan yola çıkılmamalıdır. Böyle durumlar, insan hakları, özgürlük ve eşitlik mücadelesi veren güçler arasında üzücü ayrılıklar yaratabilir.■

ÖLÜMÜNÜN 30. YILDÖNÜMÜNDE

NAZIM HİKMET'İ ANIYORUZ

Nazım Hikmet'in, son yılları ülke özlemi içinde Geçen Yaşamı, bundan 30 yıl önce noktalandı. Bu gün hâlâ vatandaşlığı tartışılıyor.

Kayıtlardaki vatandaşlık formalitedir. Vatandaşlık, toprağa ve topluma bilinç ve duygu beraberliğinin yarattığı bağlılıkla oluşur. O nedenle hiçbir güç kimsenin vatandaşlığını alamaz. Nazım Hikmet toprağına ve toplumuna bağlılığını şiirinin gücüyle bütün dünyaya kanıtlamış büyük bir şairdir.

Vatandaşlığını kabul etmek Nazım'ın değerine hiçbir şey katmayacaktır. Olsa olsa, gerçekçiliğe duyulan kin ve nefret sonucu yaşanmış bir ilkellik için, toplumumuzdan ve uygar dünya toplumlarından özür dilenmiş olacaktır.

GÜNEŞİ İÇENLERİN TÜRKÜSÜ

Bu bir türkü:-
toprak çanaklarda
güneşi içenlerin türküsü!
Bu bir örgü:-
alev bir saç örgüsü!
kıvranıyor;
kanlı, kızıl bir meş'ale gibi yanıyor
esmer alınlarında
bakır ayakları çıplak
kahramanların!
Ben de gördüm o kahramanları,
ben de sardım o örgüyü,
ben de onlarla
güneşe giden
köprüden
geçtim!
Ben de içtim toprak çanaklarda
güneşi.
Ben de söyledim o türküyü!

Yüreğimiz topraktan aldı hızını;
altın yeleli aslanların ağzını
yırtarak
gerindik!
Sıçradık;
şimşekli rüzgâra bindik!.
Kayalardan
kayalarla kopan kartallar
çırpıyor ışıkta yaldızlanan
kanatlarını.
Alev bilekli süvariler kamçılıyor
şaha kalkan atlarını!
Alev bilekli süvariler kamçılıyor
şaha kalkan atlarını

Akın var
güneşe akın!
Güneşi zaptedeceğiz
güneşin zaptı
yakın!

Düşmesin bizimle yola:
evinde ağlayanların
göz yaşlarını
boynunda ağır bir
zincir
gibi taşıyanlar!
Bıraksın peşimizi
kendi yüreğinin kabuğunda
yaşayanlar!

İşte :
şu güneşten
düşen
ateşte
milyonlarla kırmızı yürek yanıyor!

Sen de çıkar
göğsünün kafesinden yüreğini;
şu güneşten
düşen
ateşe fırlat;
yüreğini yüreklerimizin yanına at!

Akın var
güneşe akın!
Güneşi zaaptedeceğiz
güneşin zaptı yakın!

Biz topraktan, ateşten, sudan,
demirden doğduk!
Güneşi emziriyor çocuklarımıza
karımız,
toprak kokuyor bakır sakallarımız!
Neş'emiz sıcak!
kan kadar sıcak,
delikanlaların rüyalarında yanan
o <an>
kadar sıcak!
Merdivenlerimizin çengelini
yıldızları asarak
ölülerimizin başlarına basarak
yükseliyoruz
güneşe doğru!
Ölenler
döğüşerek öldüler;
güneşe gömüldüler.
Vaktimiz yok onların matemini
tutmaya!

Akın var
güneşe akın!
Güneşi zaaaptedeceğiz
güneşin zaptı yakın!

Üzümleri kan damlalı kırmızı bağlar
tütüyor!
Kalın tuğla bacalar kıvranarak
ötüyor!
Haykırdı en önde giden, emreden!
Bu ses!
Bu sesin kuvveti
bu kuvvet
yaralı aç kurtların gözlerine perde
vuran,
onları oldukları yerde
durduran kuvvet!
Emret ki ölelim emret!
Güneşi içiyoruz sesinde!
Coşuyoruz,
coşuyor!..
Yangınlı ufukların dumanlı
perdesinde
mızrakları göğü yırtan atlılar
koşuyor!

Akın var
güneşe akın!
Güneşi zaaaaptedeceğiz
güneşin zaptı yakın!

Toprak bakır
gök bakır
Haykır güneşi içenlerin türküsünü,
Hay-kır
Haykıralım!

1924